

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/80/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010116
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425010116.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10.07.2025, sp. zn. 1Nt/7/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21. augusta 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky dňa 09.02.2023 sp. zn. 3T/66/2021-842, právoplatným dňa 23.05.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.05.2023 sp. zn. 1To/39/2023-940, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu 07.05.2025 odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania v horeuvedenej trestnej veci, pričom za nový, v pôvodnom konaní súdu neznámy dôkaz, považoval výsluch C. B. z ÚVTOS D., keď uviedol, že od roku 2021 bol väzobne stíhaný v Ústave na výkon väzby v Nitre, kde sa dostal do kontaktu so E. D., ktorému o sebe počas rozhovorov poskytol informácie. Odsúdený počas trestného konania popieral spáchanie skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu a počas výkonu trestu spoznal C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., t. č. ÚVTOS D., ktorý má priamo od E. D. vedomosť o tom, že E. D. zneužil základné informácie, ktoré sa dozvedel od odsúdeného počas výkonu väzby v Nitre, a v záujme privodiť mu čo najprísnejší trest presvedčil svojich rodinných príslušníkov, resp. známych, aby vypovedali proti v tom čase obžalovanému a dával im pokyny ako majú pred súdom vypovedať.

Súd I. stupňa konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 14.04.2022 sp. zn. 3T/66/2021, právoplatným dňa 23.05.2023 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.05.2023 sp. zn. 1To/39/2023 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona účinného do 30.04.2022, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.07.2024 sp. zn. 3Tdo/76/2023 bolo dovolanie odsúdeného odmietnuté. Súd prvého stupňa z pripojeného spisu

Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Nt/36/2024-43 mal za preukázané, že uznesením zo 17.10.2024 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 05.12.2024 sp. zn. 4Tos/112/2024-65 súd zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 09.02.2023 sp. zn. 3T/66/2021-842 právoplatným dňa 23.05.2020 (správne malo byť dňa 23.05.2023) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.05.2023 sp. zn. 1To/39/2023-940, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, pričom v tomto návrhu na obnovu konania odsúdený poukazoval na novelu Trestného zákona č. 40/2024 Z. z. účinnú od 06.08.2024, podľa ktorej by sa jeho konanie posudzovalo podľa iných ustanovení, nešlo by o obzvlášť závažný zločin, ale len o zločin a v nadväznosti na túto zmenu, by mohol inak vykonávať uložený trest, v inej miere. Na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa odsúdený zotrval na jeho návrhu na obnovu konania a uviedol, že jeho odsúdenie sa nezakladá na pravde, svedecká výpoveď E. D. nie je pravdivá, pretože uvedený svedok osobe C. B., ktorá sa nachádza v ÚVTOS D. a ktorá bola na cele so E. D. uviedla, že E. D. mu povedal, že v čase skutku, pre ktorý bol A. B. súdený bol E. B. (správne malo byť E. D.) súdený v Hamburgu a preto odsúdený žiadal výsluch svedka E. D. a C. B. a zároveň žiadal súd o zabezpečenie rozhodnutia súdu z Hamburgu, ktorým bol odsúdený E. D.. Uviedol, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní a predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom.

Súd I. stupňa vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 14.04.2022 sp. zn. 3T/66/2021, právoplatným dňa 23.05.2020 (správne malo byť 23.05.2023) v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.05.2023 sp. zn. 1To/39/2023-940 nevyšli najavo skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku. Odsúdený navrhol v konaní vykonať dokazovanie výsluchom osôb E. D. a C. B. a zabezpečením rozsudku súdu v Hamburgu o odsúdení E. D., ktoré dôkazy považoval za nové skutočnosti. K osobe navrhnutého svedka E. D. súd I. stupňa poukázal na pripojený spisový materiál Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/66/2021 z ktorého vyplýva, že daný svedok bol vypočutý v prípravnom konaní dňa 09.07.2021 a dňa 16.11.2021 po zákonom poučení svedka, ktorý vypovedať neodmietol, následne na hlavnom pojednávaní dňa 24.03.2022 po zákonom poučení svedok využil svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku a nevypovedal, s tým že výpoveďou by si mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania a preto po návrhu prokurátora bola zákonným spôsobom prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania z 09.07.2021 a dňa 16.11.2021, ktorý svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil pravdivosť svojich výpovedí z prípravného konania a uviedol, že v Hamburgu bol od svojho detstva a na Slovensko sa vrátil až 03.01.2019, kedy sa mu narodilo prvé dieťa. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 09.02.2023 sp. zn. 3T/66/2021-842 súd I. stupňa zistil, že Okresný súd Nové Zámky sa pri rozhodovaní v danej veci vysporiadal aj s časovým obdobím, v ktorom sa svedok E. D. mal zdržiavať na území SR (kedy malo dôjsť k páchaniu trestnej činnosti odsúdeným), ktorú skutočnosť obžalovaný A. B. namietal a zároveň uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo správ Okresného súdu Nitra, ktoré boli na verejnom zasadnutí konanom o návrhu odsúdeného na obnovu konania postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítané (z rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6Tk/3/2021 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 13.10.2021 sp. zn. 2To/58/2021 a ich odôvodnení, z ktorých nevyplýva väzobné stíhanie resp. odsúdenie E. D. v Hamburgu v období od roku 2019 do augusta 2020), z ktorých dôvodov súd I. stupňa postupom podľa § 298 s poukazom na § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol dokazovanie výsluchom E. D. a zabezpečením rozhodnutia z Hamburgu, ktoré odsúdený žiadnym spôsobom ani neoznačil, t. j. uvedené dôkazy boli v pôvodnom konaní už vykonané a z toho dôvodu súd I. stupňa odmietol aj návrh na výsluch svedka C. B. (odsúdenej osoby, ktorá sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Leopoldove, ktorá nebola účastná predmetnej trestnej činnosti odsúdeného a ktorá sa mala vyjadrovať k osobe E. D.). S poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že žiadne iné dôkazy alebo skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní odsúdený neuviedol a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa, teda včas, sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že s rozhodnutím súdu I. stupňa sa nestotožňuje, bol názoru, že napadnuté rozhodnutie nie je založené na starostlivom vyhodnotení dôkazov a jeho odôvodnenie sa nevyrovnáva so všetkými významnými okolnosťami. Odsúdený navrhol vypočuť odsúdeného C. B., s ktorým sa spoznal vo výkone trestu odňatia slobody, a ktorý ho mal informovať, že počas výkonu väzby v Nitre sa spoznal s obvineným E. D.. C. B., t. č. v ÚVTOS Leopoldov, mu tvrdil, že E. D. mu opísal ako v pôvodnom konaní prostredníctvom svojich rodinných príslušníkov a známych inštruoval týchto svedkov ako majú proti odsúdenému na hlavnom pojednávaní vypovedať, čím sledoval jediný záujem – privodiť mu čo najprísnejší trest. Uviedol, že ak by súd vykonal odsúdeným navrhnutý dôkaz preukázala by sa pravdivosť tvrdení odsúdeného, šlo by o novú skutočnosť, ktorá sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami už súdu známymi by mohla privodiť iné rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku zrušil a podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku uložil Okresnému súdu Nové Zámky znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd mal preukázané, že súd I. stupňa nesplnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež nadriadený súd zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd I. stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a poukazuje na ne, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Nadriadený súd tak, ako i súd prvého stupňa, predovšetkým konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízný princíp pôvodného konania, čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom prvého, resp. druhého stupňa v pôvodnom konaní, ani preskúvanie vecnej správnosti rozhodnutia (R 6/1997). Účelom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách, pričom v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku), resp. situácia predpokladaná v ustanovení § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku, ktorá reaguje primárne na aplikáciu takého zákonného ustanovenia vo vzťahu k odsúdenému, ktoré bolo

neskôr v osobitnom type konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vyslovené za nesúladne s Ústavou Slovenskej republiky a priamo negatívne ovplyvnilo postavenie odsúdeného. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne, ak takýto dôkaz bol sice v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah. Až po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v druhej etape a to v tom smere, či by tieto mohli samy o seba alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok a až v prípade, že sú tieto obe uvedené podmienky splnené kumulatívne, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Nadriadený súd v nadväznosti na citovaný právny výklad a po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania spochybníť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh.

Argumentácia odsúdeného pre povolenie obnovy konania bola primárne založená na jeho presvedčení, ktoré nadobudol od odsúdeného C. B., že svedok E. D. vypovedal proti jeho osobe nepravdivo a tento súčasne ovplyvňoval a inštruoval svojich rodinných príslušníkov a známych ako vypovedať na hlavnom pojednávaní, konkrétne tak, aby odsúdenému bol uložený čo najprísnejší trest. Nadriadený súd k osobe E. D. udáva, ako to vyplýva z pripojeného spisového materiálu, že tento bol v prípravnom konaní vypočutý dňa 09.07.2021 a dňa 16.11.2021, pričom následne dňa 24.03.2022 na hlavnom pojednávaní využil svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku a odmietol vypovedať s tým, že bola zákonným spôsobom prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, ktorej pravdivosť na hlavnom pojednávaní potvrdil. V kontexte návrhu odsúdeného na výsluch C. B. nadriadený súd udáva, že táto osoba nebola účastná na trestnej činnosti, pričom odsúdený sa touto výpoveďou domáha preukázania identickej skutočnosti ako výpoveďou E. D., konkrétne toho, že posledný menovaný inštruoval svojich rodinných príslušníkov a známych aby vypovedali proti odsúdenému. S poukazom na vyššie uvedený právny výklad v kontexte splnenia podmienok na povolenie obnovy konania sa nadriadený súd stotožňuje s tvrdením súdu I. stupňa, že predmetná sťažnosťná námietka odsúdeného nepredstavuje novú skutočnosť alebo dôkaz, a to z dôvodu, že dôkaz výpoveďou E. D. bol vykonaný už v pôvodnom konaní a keďže dôkaz výpoveďou C. B. má za cieľ preukázanie identickej skutočnosti (ovplyvňovanie svedkov) a predstavuje iba spochybňovanie zákonnosti postupu súdu a jeho hodnotenia vykonaných dôkazov v prejednáwanej veci, možno konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.